

בש"פ 225/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 225/17

לפני:
המבקש:

כבוד השופט י' דנציגר
פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המוזי בירושלים בתיק
מ"ת 46970-11-16 שניתנה ביום 7.12.2017 על ידי
כבוד השופט מ' סובל

תאריך הישיבה: י"ד בטבת התשע"ז (12.1.2017)

בשם המבקש: עו"ד איתן להמן ועו"ד ראומה גומא
בשם המשיבה: עו"ד עידית פרג'ון

החלטה

נגד העורר - עורך דין ונוטריון במקצועו - ונגד אדם אחר, הוגש כתב אישום חמור. לעורר מיוחסות העבירות שלהלן, כמפורט באישומים 2 ו-3 לכתב האישום: קבלת דבר במירמה בנסיבות מחמירות; ניסיון לקבל דבר במירמה בנסיבות מחמירות; זיוף מסמך בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף.

מדובר בפרשה בה נטל העורר, לפי הנטען, חלק בזיוף יפויי כוח עליהם הוא חתם כנוטריון; שמכוחם נמכרו קרקעות של אנשים שכלל לא רצו למכרן, תמורת סכומי כסף מהותיים שהתקבלו בידי הנאשמים.

בית המשפט המחוזי עמד על המחלוקת בין הצדדים בנושא קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האישומים המיוחסים לעורר, והגיע לכלל מסקנה כי הודעות אנשי הביניים מגבשות ראיות לכאורה להוכחת טענות המשיבה, הגם שבעוצמה נמוכה.

המשיבה עתרה להורות על איסור עיסוק של העורר בעריכת דין (לרבות עיסוקו כנוטריון), בבקשה שהוגשה על פי

עמוד 1

סעיף 48(10) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. בית המשפט קמא התחשב בכך שמדובר בהליך משפטי שייארך זמן רב, במורכבות הפרשה, בהיקף הגדול של האישומים ובמספרם הרב של עדי התביעה, וראה לנכון להעתר באופן חלקי בלבד לבקשה, בכך שהתיר לעורר להמשיך ולעסוק במקצוע עריכת הדין אך אסר על עיסוקו כנוטריון.

העורר טוען כי נוכח חולשת התשתית הראייתית הלכאורית נגדו, ההליך הממושך הצפוי להתנהל, השיהוי בהגשת הבקשה למניעת עיסוק ועברו הנקי של העורר, יש להתיר לו להמשיך בעיסוקו כנוטריון לאורך ההליך המתנהל נגדו.

המשיבה טוענת כי בנסיבות העניין ההחלטה מידתית וראויה ומאזנת בין כתב האישום החמור, העבירות המיוחסות לעורר וקיומה של תשתית ראייתית מספקת, מחד גיסא, לבין זכותו של העורר להמשיך ולעסוק במקצועו, מאידך גיסא.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, עיון בחומר שהונח לפני ובפסקי הדין שנמסרו לעיוני על ידי המשיבה, אני סבור כי בית המשפט קמא קיבל החלטה ראויה ומאוזנת בנסיבות העניין, ואיני רואה מקום להתערב בה.

הערר נדחה איפוא.

לעורר שמורה כמובן הזכות לשוב ולעתור לערכאה הדיונית בעניין ההגבלה על עיסוקו, היה ומשפטו יתארך באופן בלתי סביר.

ניתנה היום, י"ד בטבת התשע"ז (12.1.2017).

שׁוֹפֵט